

[Gade]

til det, man måske kan kalde tekniske eller skatte-tekniske ting i denne diskussion. Det er vel ikke en normal dansk lovgivning, hvor det jo ikke er helt ligegyldig skatteteknik. Hvis det er rigtigt, bekræftes mine bekymringer en smule for, at dette forslag mere er et forsøg på en fælles skat på renteindtægter i EF, end det er en ordning, der skal begrænse omgæelserne. Det er jo dér, vi har bekymringer. Det er også et svar til økonomiministeren.

Jeg vil godt sige til økonomiministeren, at jeg slet ikke i dag har talt om SF's principielle modstand mod kapitalliberalisering. Jeg har med vilje, fordi det er det, der er dagsordenen i dag, sagt, at ikke engang kapitalliberalisering ville regeringen tage sig betalt for at gå med til, da tiden var inde – og det er blevet vanskeligere nu. Tiden var inde, da kapitalliberaliseringen blev vedtaget, hvor man accepterede noget, der ikke var godt nok. Man fik ikke oplysningspligt og sikkerhed for kontrol ind på det tidspunkt; det gjorde man ikke, fordi man allierede sig med Fremskridtspartiet i den sag. Det synes jeg var uklogt. Det kunne da være, at det havde været klogere af regeringen at tænke på en anden måde, at få en debat her i landet om det.

Må jeg godt til sidst spørge økonomiministeren om, hvad de meldinger, der kom fra ministeren før, om, at man stadig væk gik ind for oplysningspligt og man stadig, hvad skal vi sige, vil arbejde for det, betyder i praksis i de kommende forhandlinger, for der er sådan set ret stor forskel på, om man går til forhandlingerne og siger: Dette direktiv er godt. Eller man siger, at det er oplysningspligt, vi skal have.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvordan kan skatteministeren fundere sin skrāsikre påstand om, at det næsten ikke er blevet udnyttet i noget som helst omfang at indsætte penge på udenlandske bankkonti, når han i samme åndedræt siger, at der ikke er nogen kontrol med, hvad der i grunden sker. Så synes jeg ærlig talt man heller ikke kan vide, om der sker store eller små indsættelser.

I relation til hr. Ivar Nørgaards påpegning af den danske skatteyder, der har betalt 15 pct. i Luxembourg, og som ikke render hjem til sin ligningskommissionsformand og siger: Ha, ha, nu har jeg klaret mig med 15 pct. dér, var det måske rart at få regeringens oplysning om,

hvorvidt man forventer, hvis dette overhovedet går igennem, at det bliver på mindst 15 pct., for sådan som i hvert tilfælde mange referater gik ud på fra mødet den 13. februar, bliver de mindst 15 pct. vel nok ændret til højst 10 pct., og det giver altid et noget andet indhold.

Så glæder det mig at se, at økonomiministeren markerede, for så kan han berigtige den forglemmelse, han gjorde sig skyldig i i den seneste omgang, han var heroppe, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man på regeringens vegne klart og tydeligt kan erklære, at på dette område kan der ikke vedtages noget uden enstemmighed mellem samtlige 12 lande. Hvis der gnaver en usikkerhed om, hvorvidt man på en eller anden måde kan putte det ind i denne pakke dernede, om, at man kan få en flertalsting igennem, hvor stor anser regeringen så risikoen for det for at være? Jeg håber, at svaret bliver det skønne tal »0« pct.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Hr. Ivar Nørgaard og jeg vurderer fortsat forskelligt spørgsmålet om, hvorvidt gennemførelse af dette forslag i givet fald ville modvirke, at man kunne nå frem til automatisk indberetningspligt. Jeg tror, en gennemførelse af forslaget her vil tage hul på problemstillingen og dermed være med til at skubbe den fremad. Jeg kan ikke helt forstå hr. Ivar Nørgaards ræsonnement, men lad det nu ligge. Det er jo forskellige vurderinger af den samme sag, og vi kommer vel næppe nærmere en afklaring her under debatten.

Hr. Gade sagde, at vi skulle have taget os betalt i juni måned, da man gennemførte restliberalisering. Det mener jeg bestemt Danmark gjorde på flere punkter. Jeg skal især fremhæve den særlige danske skattekontrolordning, som nu er gennemført på trods af principiel modstand, kan jeg godt sige, fra nogle af de lande, der mest værner om bankhæmmeligheden.

Hr. Gade efterlyste også debat, jeg forstod forud for vedtagelse i sin tid af kapitalliberaliseringsdirektivet. Det kan jeg ikke helt følge. Vi havde jo en debat om kapitalliberaliseringen her i salen i, jeg tror det var i marts 1988, som var omfattende, og hvor vi var rundt om mange af de principielle problemer, der knytter sig netop til kapitalliberalisering.

Med hensyn til oplysningspligten er det den danske regerings standpunkt, som det også er